

A

1. Když jak užovka si přijde den,
znáte to, nechce se vstát,
a zipy spacáků jak vodu kmen rozevře,

E7

někdo začne hrát,

D

taková přenádherná vůně dříví hořícího

A

pošimrá ti nos,

E7

jak první kroky v trávě studěj',

A

to jak vyšláp' sis do rána bos.

2. A první písnička a první čerstvej smích,
první paprsky a stín
táhnou se z korun stromů v jasnejch přímkách
a přes ně k nebi letí dým,
a člověk pochopí, proč rána tichý jsou,
to z úcty k světu snad,
ty rozhlížíš se, málem by sis sednul,
jak to tu máš rád.

D

R: Když po kopcích se probouzí svět,

A

ty balíš, když jsi něco sněd',

E7

A

u trati trháš první kytku, dáváš holce, však ona ví,

D

a první vlaky, prvních tunelů chlad

A

a první výhybka, tajně zkoušíš si hrát,

E7

A

a první zakopnutí o ten pražec navíc, jak ses' zapovídal,

D

a první hlasy ptáků v komínech skal,

A

lavičky na nádražích, kde pohledy jsi psal,

E7

A

závratě z viaduktů, kde mě to vždycky láká zkusit se vznést,

D

a první zátočiny stříbrnejch řek,

A

po stráních stáda, tichej mlčící vlek,

E7

A

a telegrafní dráty, co se před tunelem sehnou trochu níž,

D

setkání s kamarády ze vzdálenejch měst,

A

navzájem píšete si adresy cest,

E7

A

tu a tam káně krouží, hledá v poli myš, no, má asi hlad,

D

a čapí hnízda a měď kostelních střech,

A

zákryty vinic, nápisy na starejch zdech,

E7 **A**
hřbitovní rozvrzaný vrátka a pan farář spěchá přes náves dál,
D A E7 A D A E7 A
tududu ...